

at Brandforsikringspræmien af de større hjemkomne Beholdninger har udgjort 67 Rbd. 72 $\frac{1}{2}$ mere, end dertil var beregnet;

at Salaiet for Auktionerne i Aaret 1849 først er blevet udbetalt i Aaret 1850—51, og

at Krigsskatten, som ikke var optagen i Calculen, har udgjort 200 Rbd.

De øvrige Udgifter paa den her omhandlede Konto have udgjort mindre, end dertil blev viljet.

Under disse Omstændigheder have Statsrevisorerne indstillet Doverskrifelsen til Rigsdagens Billigelse, og, da Udvalget deler denne Anskuelse, foreslaaes saaledes, at det besluttet:

ad 9.

65,960 Rbd. 35 $\frac{1}{2}$, der var Saldoen af flere Aars Doverskud førend Aaret 1850, er tilstaaet Handelen i Finantsaarets Løb, nemlig under 6te Januar 1851, som Tillæg til dens Driftscapital.

I Henhold til det, som er anført ovenfor under Post 6, Litr. b, have Statsrevisorerne formænt, at denne Disposition over Statens Penge i selve Finantsaaret maa være at indstille til Rigsdagens Billigelse.

Hertil er fra vedkommende Ministeriums Side bemærket, at den her omhandlede Sum, der i flere Aar har været indbefattet under de løbende Forskud, der have været den grønlandske Handel udbetalte, imod i Formen at tilbagebetales i samme Regnskabsaar, i hvilket de bevilgedes, er tilladt at forblive i Handelens Kasse som en Forøgelse af dens Driftscapital, for fremtidig at undgaae saadanne løbende Forskuds Indbetaling og Udbetaling. Og tilføiedes derhos, at Summen vedkommer Handelsbalancen for Aaret 1849 og nogle af de foregaaende Aar, men ikke Finantsaaret 1850—51.

Det er imidlertid en Selvfølge, at det oftnævnte Beløb, hvis Ministeriet ikke i Begyndelsen af Aaret 1851 havde tilladt, at det maatte forblive i Handelskassen som en Deel af Handelens Driftscapital, i samme Aar vilde have været at indbetale i Statskassen, om det

Forøgelsen af Handelens Driftscapital med 65,960 Rbd. 35 $\frac{1}{2}$ billiges.